

Oponentský posudek
rigorózní práce Mgr. Svatavy Hübnerové: „Smlouva o prodeji podniku“

Předložená rigorózní práce je věnována tématu, které je nepochybně aktuální. Smlouva o prodeji podniku (popř. jeho části) představuje smluvní typ, který je v podnikatelské praxi relativně často využíván. Přitom aplikace právní úpravy této smlouvy přinášela a stále přináší celou řadu problémů. O tom svědčí i skutečnost, že jí již byla věnována výrazná pozornost rozhodovací praxe soudů vyjádřená v četných publikovaných rozsudcích Nejvyššího soudu ČR. Z těchto důvodů považuji volbu tématu za vhodnou, a to tím spíše, že autorka věnuje pozornost nejen příslušným ustanovením obchodního zákoníku, ale také (i když jen stručně) i některým předpisům souvisejícím.

Těžiště práce je v kapitole III. Smlouva o prodeji podniku podle obchodního zákoníku a kap. IV. Další právní povinnosti při prodeji podniku. Z hlediska tématu práce považuji za účelnou také kap. II. Podnik jako předmět právních vztahů. Kapitoly V. Hospodářská soutěž a VI. Další právní předpisy upravující převody podniku jako celku představují vhodný doplněk.

Po věcné stránce se autorka celkově zdařile vypořádala se všemi nejdůležitějšími otázkami, které z úpravy smlouvy o prodeji podniku vyplývají. Na tomto hodnocení nic nemění skutečnost, že se v dílčích otázkách nevyvarovala některých nepřesností a nesprávností (nejdůležitější jsou uvedeny v další části tohoto posudku).

Z hlediska způsobu zpracování hodnotím pozitivně relativně samostatný přístup se snahou provést kritický rozbor platné právní úpravy. Autorka využila poměrně rozsáhlou odbornou literaturu (v seznamu však postrádám práci L. Kopáče: Obchodní kontrakty I. a II.). Charakteristickým rysem pro přístup autorky k tématu je hojné využití soudní judikatury. Za ne příliš vhodné však považuji rozsáhlé citace judikátů. V práci se kromě toho vyskytuje opakování určitých myšlenek na různých místech.

Jako konkrétní připomínky považuji za vhodné uvést zejména tyto:

1. Při obecné charakteristice hromadné věci (str. 11) postrádám zdůraznění společné funkce. Bližší zdůvodnění by vyžadovalo tvrzení (str. 12) že z § 5 odst. 1 ve spojení s §

2 ObchZ „lze spíše vyvodit, že jednomu podnikateli může náležet vždy jen jeden podnik“.

2. Větší počet kogentních ustanovení v úpravě smlouvy o prodeji podniku lze ztěžít považovat za důsledek „významu uvedeného institutu v českém právním řádu“ (str. 22).
3. Ne zcela je jasné, jak autorka chápe význam pojmenování smlouvy pro její právní povahu (str. 23), zejména pak její formulaci, že se uplatní i „opačný úsudek“.
4. Jakékoliv úvahy (byť v teoretické rovině) o možnosti vyčlenit z převodu některá aktiva (str. 25) musí podle mého názoru respektovat konstrukci smlouvy o prodeji podniku jako smlouvy, která má ze zákona za následek přechod všech závazků bez souhlasu věřitelů. Autorčino stanovisko vyžaduje hlubší promyšlení a zdůvodnění.
5. Tvrzení, že k přechodu vlastnictví ke spoluvlastnickému podílu dochází přímo ze zákona, a proto je automaticky vyloučeno uplatnění předkupního práva spoluvlastníků (str. 38), považuji za nesprávné. Právním důvodem přechodu není zákon, ale smlouva.
6. Nesprávná je formulace, podle níž neuvedení chybějících věcí nebo jejich zjistitelných vad má za následek ztrátu práv z odpovědnosti za vady (str. 68).

Po formální stránce je práce napsána celkově srozumitelně. Má dobrou stylistickou úroveň a vhodně používá odbornou terminologii. Rozsahem (104 stran) vyhovuje stanoveným požadavkům. Za přiměřené a převážně vhodné považuji také odkazy pod čarou (poznámky).

Celkově hodnotím posuzovanou práci jako vyhovující požadavkům kladeným na rigorózní práci. Autorka prokazuje hlubší znalosti právní úpravy smlouvy o prodeji podniku a problematiky s ní spojené. V práci se nevyskytují zásadnější věcné nedostatky. Vzhledem k tomu práci považuji za způsobilou ústní obhajoby.

V Praze dne 7. 3. 2008

Doc. JUDr. Stanislav Plíva, CSc.

konzultant